

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorum Poemata

Cesarini, Virginio

Antverpiae, 1662

Ferdinando Fvrstenbergio, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

*Sidroni interea, seu te noua gaudia calo,
 Seu te culta tenet vatibus ora sacris:
 Si te tangit honos, & adhuc sunt carmina cura,
 Nec toto cessit pectore noster amor:*

*Aspice, quem statuat tumultum tibi Roma, quod inde
 Iudicium de te posteritatis erit.*

*Non omnis moriere: tui pars maxima uiuet,
 Et cineri merces magna futura tuo est.*

*Mærenti Chisius dum te sub pectore condit,
 Non poterat tumulto nobiliore tegi.*

FERDINANDO
 FÜRSTENBERGIO,

Musas Philomathis iuueniles auctiores
 cultioresque in lucem proferenti.

T Andem reuisunt aureum inbar solis
 Musæ Philomathis: gratulentur, & plaudant,
 Quæis & labores, & pericla, quæ terris
 Mariq; subeunt, aut seuera curarum
 Lyrâ subinde tibiaq; solari
 Incessit ardor. Quem sequantur, hîc cernunt.
 Hæc ille, seu dum præliantibus fertur
 Per alta ventis, quâ fretum Cyclopeis

Feruens

Feruens cauernis astra verberat fluctu,
 Seseq; mox resorbet & suas iras:
 Sive arduis dum nubibus cinctas caput,
 Niuibusq; numquam non iacentibus canas
 Volat per Alpes: fessa namq; votorum
 Europa cursus urget, atque opem poscit:
 Hæc ille, dum Mars fas nefasq; permiscet,
 Vnaq; pestes ceteræ diem inuadunt,
 Et clade tumidus decolorq; Vistillus,
 Albiq;, & vno haud nomine in mare irrupens
 Miratur ire Rhenus haud suos fluctus,
 Et spes in illo magna nititur pacis:
 Hæc ille, tanta mente dum sedet moles,
 Hæc ille cecinit, sicubi fatigatum
 Suis sub antris frigidaq; lucorum
 Vmbrâ virentium recreauit Euterpe,
 Seu Dorium quid, siue Barbarum mallet.

Sed ille, curas fallere, ac sibi tantum
 Intusq; gaudens canere, nil petens ultra,
 Non puncta fame, pollicesq; laudantum,
 Feliciūq; præmium libellorum,
 Imbuta cocco lora, regias chartas,
 Pictum umbilicum, luteamq; membranam,

O 4

Ara-

x Vistillus idem qui Vistula Plinio lib 4. cap. 27.

Araneoso iusserat situ turpes
 Latere, tenebris abditos inaccessis
 Tot elegantis ingeni sacros fetus.
 Heu dura patris iussa! tam legi digna,
 Tam lata cultu Musa, tot venustatum,
 Tot & iocorum non nocentium mater
 Sic delitescat inuoluta deformi
 Silentio, noctesq; carpat aeternas,
 Squalens, iners, ignota? Non tua id fuit,
 FERNANDE, pietas, indolesq; Phœbeas
 Attollere artes nata, cui, pœtarum
 Plaudente cœtu, literarios fasces
 Submittet olim Roma, quæq; nunc profers
 Debetit ordo serus eruditorum.
 Tu namque patris atque Apollinis plenus
 Suis latebris eruta sinum pandis,
 Fædaq; primùm temporum leuas tabe,
 Dein & nitorem, & gratiam, & decus formæ
 IUVENILE adauges, & frui iubes celo.
 At vos edaces, noxium genus, blatta,
 Abigenda longè læuibus lues chartis,
 Alibi repostam querite in cibum prædam;
 Seniumq; turpe pascite, aut putres libros,
 Quos rugæ, & etas, & situs fatiscantis

Capsa

Capsæ peredit, aut teredinum morsus.
Perennitatem Phæbus his licet Musis,
Triplicesq; canum spondeant Dea nomen,
 IUVENILE numquam concidet decus formæ.

AD CHOREAM,

fontem Tiburtinum, in vicinum
 Anienem influentem.

Chorea Naiadum pulcherrima, Chorea lento
 Seu celeri graderis per caua saxa pede;
 Vortice seu placido lymphas reuoluta resorbes,
 Prouocet ut rauco gurgite murmur aues.
 Nempe tuâ captum formâ, niueisq; lacertis
 Vicinum fama est incaluisse Deum;
 Sapius & traxisse imo suspiria corde,
 Atque auxisse suis flumina de lacrymis;
 Donec & ipsa Dei longos miserata dolores
 Aternos pacta es cærule Nympha toros.
 Siste fugam nemoris Dea, quâ propè porrigit umbras
 Quercus opaca altis ambitiosa comis.
 Nulla hic insidie, non cæco commodus hosti
 Trames, & occultâ conditus arte dolus.

Quin Satyri procùl hinc, procùl hinc agrestia Fau.

Quæ tegat intonsâ numina fronde nemus.

Illa tamen properat duro obsequiosa marito.

Sollicitat timidos heu quoque cura Deos.

In malum Poëtam, cuius versibus in-
somnem noctem traduxerat.

H *Eu malè quid merui? nam quæ me numinis ira*
Vexat, ut ex oculis exulet usque sopor?

Roscida seu redeat, solemq; Aurora reducat,

Seu praeceps alto nox ruat Oceano,

Me tamen insomnem Eoo de litore Phæbus,

Insomnem sero vespere Luna videt.

Quæ commissa luo? quo laesus crimine tantum

Sæuis? quid meritum, languide somne, fugis?

Ah vos impuri vos infestissima vatis

Carmina, vos metuit territa nempe quies.

Vos malè compactis pedibus, numerisq; solutis

Heu miseris vel adhuc auribus obstrepitis.

Phæbe pater, si ritè tuis adoleuimus aris,

Et dedimus sanctis annua tura focis:

Sic intacta sacros præcingat laurea crines,

Æternùm vireat sic tua cura nemus:

Vrantur permittite tuis mala carmina flammis.

Sic laeso cecidit victima quæque Deo.

IN